DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SKARBU

20 lutego Nr. 5 Rok 1932.

Cena numeru pojedyńczego 75 gr, z przesyłką zwyczajną 90 gr, poleconą 1 zł 55 gr. Prenumerata kwartalna 6 zł. Cena ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 m/m szpalty redakcyjnej 40 gr, tabelaryczne i cyfrowe 80 gr. Materjał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu", należy kierować do Administracji, Rymarska 3, Tel. redakcji Min. Sk. 12.12.61, tel. Administracji Min. Sk. 12.12.29.

Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada. Konto czekowe w P. K. O. Nr. 30305.

T R E Ś Ć:

DZIAŁ NIEURZĘDOWY:

Z Prezydjum Rady Ministrów
Z Ministerstwa Skarbu
Z Banku Polskiego
Komunikat

OGŁOSZENIA.

83.

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW

z dnia 27 stycznia 1932 r.

w sprawie statutu organizacyjnego Ministerstwa Skarbu.

§ 1.

Zatwierdza się dołączony do niniejszej uchwały statut organizacyjny Ministerstwa Skarbu.

§ 2.

Wykonanie uchwały niniejszej porucza się Ministrowi Skarbu.

§ 3.

Uchwała niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Równocześnie tracą moc obowiązującą dotychczasowe przepisy w sprawie statutu organizacyjnego Ministerstwa Skarbu ogłoszone w „Monitorze Polskim" Nr. 208 z 1927 r., poz. 535.

Prezes Rady Ministrów:
(—) *A. Prystor.*
Minister Skarbu:
(—) *Jan Piłsudski.*

(Monitor Polski z dnia 10 lutego 1932 r. Nr. 32, poz. 38).

STATUT ORGANIZACYJNY
MINISTERSTWA SKARBU.

§ 1.

Ministerstwo Skarbu dzieli się na Biuro Personalne i na 6 Departamentów: I. Ogólny, II. Obrotu Pieniężnego, III. Budżetowo-Kasowy, IV. Ceł, V. Podatków i Opłat, VI. Akcyz i Monopolów.

W skład Ministerstwa wchodzą nadto: Komenda Straży Granicznej i Państwowy Urząd Kontroli Ubezpieczeń.

Ministrowi Skarbu podlegają ponadto:

a) za pośrednictwem Departamentu Obrotu Pieniężnego:

1) Urząd Długów Państwa,

2) Mennica Państwowa,

tudzież:

b) za pośrednictwem Departamentu Akcyz i Monopolów:

1) Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego,

2) Dyrekcja Państwowego Monopolu Spirytusowego,

3) Generalna Dyrekcja Loterji Państwowej,

4) Biuro Sprzedaży Soli.

§ 2.

Biuro Personalne załatwia sprawy osobowe urzędników i niższych funkcjonarjuszów Ministerstwa i podległych mu władz, urzędów i instytucyj, sprawy doboru personelu, sprawy wynikające z naruszenia obowiązków służbowych, sprawy rozdziału etatów, sprawy organizacyjne i sprawy szkolenia personelu urzędniczego, sprawy odznaczeń oraz sprawy wynikające z przepisów dotyczących służby wojskowej, stawia wnioski w sprawie przystosowania budżetu do zamierzeń personalnych i organizacyjnych, utrzymuje wykazy imienne i prowadzi ewidencję i statystykę urzędników i niższych funkcjonarjuszów Ministerstwa oraz władz, urzędów i instytucyj, podległych Ministerstwu. Sprawy osobowe i organizacyjne, dotyczące różnych działów służby, Biuro Personalne załatwia po zasięgnięciu opinji właściwego departamentu.

§ 3.

Departament ogólny składa się z 6 Wydziałów: 1) Prezydjalnego, 2) Gospodarczego, 3) Polityki Finansowo-Gospodarczej, 4) Emerytur i Rent, 5) Karnego i 6) Likwidacyjnego.

1) **Wydział Prezydjalny** załatwia sprawy ogólne, wynikające ze stosunków Ministra do Prezydenta Rzeczypospolitej, ciał ustawodawczych, Rady Ministrów, Prezesa Rady Ministrów i poszczególnych Ministrów, sprawy reprezentacyjne oraz sprawy, nieobjęte kompetencją innych wydziałów.

Do Wydziału Prezydjalnego należą ponadto: redakcja Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu, Rachuba, Bibljoteka Ministerstwa Skarbu, Biuro Tłomaczeń, Referat Prasowy i Kancelarja Główna.

2) **Wydział Gospodarczy** załatwia sprawy gospodarcze Ministerstwa i podległych mu władz i urzędów (z wyjątkiem Straży Granicznej), zestawia w porozumieniu z zainteresowanemi departamentami preliminarze wydatków osobowych i rzeczowo-administracyjnych, ponadto dysponuje i administruje kredytami oso-

bowemi i rzeczowo administracyjnemi w odnośnych działach budżetu Ministerstwa Skarbu.

W skład Wydziału wchodzi: Intendentura Ministerstwa Skarbu, Administracja Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu i Biuro Znaków Wartościowych.

3) **Wydział Polityki Finansowo-Gospodarczej** załatwia sprawy ogólnej polityki gospodarczej, związane z zakresem działania Ministra Skarbu, tudzież sprawy w zakresie stosunku finansowo-gospodarczego do państw obcych, Ligi Narodów i Gdańska, niezastrzeżone kompetencji innych departamentów, sprawy bilansu handlowego i płatniczego oraz statystyki finansowej, prowadzi ewidencję przedsiębiorstw państwowych i mieszanych, załatwia sprawy związane z uprawnieniami Ministra Skarbu, wynikającemi z rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 marca 1927 r. o wydzielaniu z administracji państwowej przedsiębiorstw państwowych, przemysłowych, handlowych i górniczych oraz o ich komercjalizacji (Dz. U. R. P. Nr. 25, poz. 195), i sprawy, związane z działalnością przesiębiorstw, w których Skarb Państwa posiada udział, w szczególności zaś sprawy dotyczące kontroli wyników finansowych tych przedsiębiorstw, wreszcie opracowuje wnioski dotyczące podniesienia dochodowości względnie likwidacji lub zbycia poszczególnych przedsiębiorstw państwowych i udziałów w przedsiębiorstwach mieszanych.

4) **Wydział Emerytur i Rent** załatwia sprawy ustawodawstwa, nadzoru, orzecznictwa, statystyki i budżetu: w zakresie zaopatrzeń emerytalnych funkcjonarjuszów państwowych oraz osób wojskowych i ich rodzin, w zakresie wymiaru i wypłaty zaopatrzenia pieniężnego inwalidów wojennych, w zakresie zaopatrzenia pieniężnego osób pozostałych po inwalidach wojennych i po poległych i zaginionych w związku ze służą wojskową, z wyjątkiem spraw należących do kompetencji Ministra Pracy i Opieki Społecznej, oraz w zakresie wypłacanych ze Skarbu Państwa zaopatrzeń, załatwia sprawy w zakresie wypłaty pensyj kawelerom orderu „Virtuti Militari", wreszcie współpracuje z Biurem Personalnem w sprawach organizacyjnych i osobowych wydziałów emerytur i rent w Izbach Skarbowych.

5) **Wydział Karny** załatwia sprawy wynikające ze stosowania ustawy karnej skarbowej.

6) **Wydział Likwidacyjny** załatwia sprawy likwidacji pretensyj, przejętych po państwie rosyjskiem, niemieckiem i autrjackiem, sprawy likwidacji stosunków wynikłych z dawnej przynależności ziem Rzeczypospolitej Polskiej do państwa rosyjskiego, sprawy związane z rozrachunkiem z państwami rosyjskiem, niemieckiem i austrjackiem z tytułu zaboru lub okupacji i wojny polsko-rosyjskiej oraz sprawy likwidacji prywatnej własności niemieckiej.

§ 4.

Departament Obrotu Pieniężnego składa się z 4 Wydziałów: 1) Kredytu Wewnętrznego, 2) Kredytu Zagranicznego, 3) Bankowego i 4) Polityki Kredytowej oraz Komisarjatu Bankowego.

1) **Wydział Kredytu Wewnętrznego** załatwia sprawy wewnętrzne długów państwowych, sprawy waloryzacji zobowiązań publiczno i prywatno-prawnych, z wyjątkiem spraw, zastrzeżonych Wydziałowi Kredytu Zagranicznego i Bankowemu, sprawy spółek akcyjnych, zastrzeżonych obowiązującemi przepisami do decyzji Ministra Skarbu z wyłączeniem instytucyj kredytowych, tak prywatnych, jak i o charakterze publiczno-prawnym, sprawy nabywania nieruchomości przez obcokrajowców, sprawy ogólne i budżetowe, dotyczące Departamentu.

Do Wydziału Kredytu Wewnętrznego należą wreszcie sprawy ustroju pieniężnego, polityki dewizowej, sprawy Banku Polskiego, organizacja giełd pieniężnych i nadzór nad niemi, sprawy izb rozrachunkowych, sprawy obrotu wekslowego i czekowego oraz sprawy dotyczące odsetek prawnych i umownych.

Ponadto Wydział Kredytu Wewnętrznego sprawuje nadzór nad Mennicą Państwową i Urzędem Długów Państwa, z wyjątkiem nadzoru nad ich rachunkowością, co zastrzeżone jest Departamentowi Budżetowo-Kasowemu.

2) **Wydział Kredytu Zagranicznego** załatwia sprawy zagranicznych dułgów państwowych, ich emisji oraz obsługi, sprawy zagranicznych długów i wszelkiego rodzaju stosunków kredytowych zagranicą związków komunalnych, przedsiębiorstw, instytucyj i funduszów państwowych, jak i prywatnych, oraz fundacyj; sprawy zagranicznych stosunków kredytowych, sprawy zagranicznych przedstawicielstw finasowych, sprawy konwersji, likwidacji i przerachowania zagranicznych długów obligacyjnych, sprawy gwarancyj, udzielanych przez Skarb Państwa wobec zagranicy, sprawy Banku Rozrachunków Międzynarodowych i innych mogących powstać w przyszłości instytucyj finansowych międzynarodowych.

Wydział Kredytu Zagranicznego załatwia również sprawy nadzoru nad kredytem obligacyjnym i innemi zobowiązaniami dłużnemi na okaziciela, emitowanemi w kraju; związków komunalnych, przedsiębiorstw, instytucyj i funduszów państwowych oraz prywatnych, z wyłączeniem spraw, zastrzeżonych Wydziałowi Bankowemu oraz Wydziałowi Polityki Kredytowej.

3) **Wydział Bankowy** załatwia sprawy, związane z organizacją i działalnością prywatnych przedsiębiorstw bankowych oraz instytucyj kredytu długoterminowego, sprawy udzielania koncesyj na banki akcyjne, domy bankowe, kantory wymiany, instytucje kredytu hipotecznego i inne przedsiębiorstwa zastawnicze, sprawy zatwierdzania statutów oraz zmian w statutach prywatnych instytucyj, tak kredytu krótkoterminowego, jak i długoterminowego

sprawy statutów przedsiębiorstw zastawniczych i sprawy, związane z emitowaniem listów zastawnych oraz innych zobowiązań dłużnych, opiewających na okaziciela, przez instytucje kredytowe, z wyjątkiem spraw, zastrzeżonych Wydziałowi Kredytu Zagranicznego i Wydziałowi Polityki Kredytowej, sprawy, zastrzeżone do decyzji względnie opinji Ministra Skarbu w statutach prywatnych instytucyj kredytowych, sprawy wynikające z przerachowania wierzytelności hipotecznych instytucyj kredytu długoterminowego oraz konwersji listów zastawnych tychże instytucyj, sprawy opinjowania składanych w formie gwarancyj bankowych i weksli zabezpieczeń osób prywatnych i firm z tytułu umów na dostawy i roboty rządowe, sprawy, związane z akcją kredytową na cele pomocy dla banków (fundusz sanacyjny).

4) **Wydział Polityki Kredytowej** załatwia sprawy, związane z akcją kredytowo-gospodarczą Rządu, sprawy państwowych funduszów specjalnych w ramach kompetencji Ministra Skarbu, sprawy Funduszu „F" oraz lokowania i upłynniania rezerw skarbowych. Do wydziału należy nadzór nad organizacją działalności i polityką kredytową, emisyjną i lokacyjną banków państwowych, Pocztowej Kasy Oszczędności, banków komunalnych, komunalnych kas oszczędności i spółdzielni kredytowych oraz sprawy wynikające z ustawy z dnia 29 października 1920 r. o spółdzielniach (Dz. U. R. P. Nr. 111, poz. 733). Wydział załatwia sprawy udzielanych przez Skarb Państwa gwarancyj, sprawy polityki lokacyjnej, funduszów instytucyj publiczno-prawnych w ramach uprawnień Ministra Skarbu, sprawy zastawu rejestrowego i sprawy całokształtu polityki kredytowo-budowlanej.

W skład departamentu wchodzi nadto Komisarjat Bankowy, wykonywujący bezpośredni nadzór nad instytucjami kredytowemi, podporządkowany bezpośrednio Dyrektorowi Departamentu.

§ 5.

Departament Budżetowo-Kasowy składa się z 7 Wydziałów: 1) Polityki Budżetowej, 2) Budżetów Administracyjnych, 3) Budżetów Komunikacyjno-Budowlanych, 4) Budżetów Gospodarczych, 5) Budżetów Związków Prawno-Publicznych, 6) Kasowego i 7) Centralnej Księgowości.

1) **Wydział Polityki Budżetowej** załatwia ogólne sprawy budżetowe i ustawodawstwa budżetowego, sprawy uposażeń funkcjonarjuszów państwowych i osób wojskowych, sprawy budżetów Prezydenta Rzeczypospolitej, Sejmu i Senatu, Najwyższej Izby Kontroli, Prezydjum Rady Ministrów, Ministerstwa Skarbu oraz budżetu śląskiego.

2) **Wydział Budżetów Administracyjnych** załatwia całokształt spraw budżetowych Ministerstwa Spraw Wojskowych, Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, Ministerstwa Spraw Zagranicznych, Ministerstwa Sprawiedliwości oraz Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

3) **Wydział Budżetów Komunikacyjno-Budowlanych** załatwia sprawy budżetowe Ministerstwa Komunikacji, Ministerstwa Poczt i Telegrafów i Ministerstwa Robót Publicznych.

4) **Wydział Budżetów Gospodarczych** załatwia sprawy budżetowe Ministerstwa Rolnictwa, Ministerstwa Reform Rolnych, Ministerstwa Przemysłu i Handlu i Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej.

5) **Wydział Budżetów Związków Prawno-Publicznych** załatwia sprawy skarbowości samorządu terytorjalnego oraz sprawy finansowe innych związków prawno-publicznych.

6) **Wydział Kasowy** wykonywuje nadzór nad działalnością urzędów skarbowych w zakresie rachunkowości i kasowości oraz wydziałów rachunkowo-kasowych izb skarbowych, nad rachunkowością i kasowością Mennicy Państwowej oraz Urzędu Długów Państwa, opracowuje, względnie współdziała w opracowaniu instrukcyj i przepisów rachunkowo-kasowych dla władz, urzędów, kas i przedsiębiorstw państwowych, jakoteż instytucyj komunalnych, współdziała w ustanawianiu specjalnych kas państwowych i specjalnych poborców, normuje obrót gotówkowy między kasami urzędów skarbowych, względnie Urzędem Długów Państwa, normuje obrót papierów wartościowych pod względem rachunkowo-kasowym i współpracuje z Biurem Personalnem w sprawach organizacyjnych i osobowych działu służby rachunkowo-kasowej.

7) **Wydział Centralnej Księgowości** załatwia sprawy w zakresie działania, określonym w §§ 130 — 137 przepisów rachunkowo-kasowych z dnia 24 listopada 1921 r. (Dz. U. Min. Sk. Nr. 45, poz. 564), sporządza zestawienia wpływów i wydatków, zbiera i uzgadnia roczne zamknięcia rachunkowe wszystkich władz, sporządza ogólne zamknięcia rachunkowe z całej gospodarki państwowej, zestawia bilanse i plany finansowe państwowych przedsiębiorstw i monopolów, prowadzi rozrachunki z Bankiem Polskim i państwowemi instytucjami bankowemi, ewidencję i kontrolę emisji monet oraz bilonu (biletów państwowych) oraz ewidencję pożyczek, udzielanych przez Ministerstwo Skarbu instytucjom kredytowym, związkom samorządowym i gospodarczym.

§ 6.

Departament Ceł składa się z 3 Wydziałów: 1) Administracyjnego i Postępowania Celnego, 2) Taryfowego i 3) Prawodawstwa Celnego.

1) **Wydział Administracyjny i Postępowania Celnego** prowadzi kontrolę rachunkową wpływów celnych i wydatków administracji celnej, współpracuje z Biurem Personalnem w sprawach organizacyjnych i osobowych podległego departamentowi działu służby, wykony-

wa ispekcje podległych władz i urzędów celnych, sprawuje orzecznictwo w sprawach postępowania celnego oraz załatwia sprawy dotyczące kredytowania cła.

2) **Wydział Taryfowy** załatwia sprawy dotyczące taryfy celnej oraz współdziała w sprawach postanowień reglamentacyjnych, załatwia sprawy orzecznictwa taryfowo-celnego, tak samoistnie, jak i ze współdziałaniem rady towaroznawczej, sprawy dotyczące stosowania ulg taryfowo-celnych i sprawy fachowej kontroli wpływów celnych.

Wydział ten załatwia także sprawy statystyki celnej łącznie z Głównym Urzędem Statystycznym oraz prowadzi doświadczalnię towaroznawczą.

3) **Wydział Prawodawstwa Celnego** załatwia sprawy ustawodawstwa, rozporządzeń i przepisów, dotyczących postępowania celnego, współdziała z innemi Ministerstwami w zakresie polityki celnej i w pracach przygotowawczych dla międzynarodowych umów i konwencyj celnych, wreszcie załatwia sprawy, dotyczące celnictwa na obszarze W. M. Gdańska.

§ 7.

Departament Podatków i Opłat składa się z 6 Wydziałów: 1) Administracyjnego, 2) Podatku Dochodowego, 3) Podatków Realnych i Danin Komunalnych, 4) Podatku Przemysłowego, 5) Opłat Stemplowych i 6) Podatku Spadkowego i od Darowizn.

1) **Wydział Administracyjny** załatwia sprawy ustawodawstwa, orzecznictwa i nadzoru w zakresie egzekucji podatków bezpośrednich i opłat, prowadzi statystykę podatków i opłat, wykonywa inspekcje władz i urzędów skarbowych w zakresie podatków i opłat, współpracuje z Biurem Personalnem w sprawach organizacyjnych i osobowych podporządkowanego departamentowi działu służby, wreszcie załatwia sprawy ogólne podatków nienależące do zakresu działania innych wydziałów departamentu.

2) **Wydział Podatku Dochodowego** załatwia sprawy ustawodawstwa, nadzoru i orzecznictwa w zakresie podatku dochodowego, majątkowego oraz od kapitałów i rent.

3) **Wydział Podatków Realnych i Danin Komunalnych** załatwia sprawy katastru i nadzoruje działalność urzędów administracji skarbowej w tym zakresie, załatwia sprawy ustawodawstwa, nadzoru i orzecznictwa w zakresie wymienionych podatków oraz w porozumieniu z Departamentem Budżetowo-Kasowym załatwia sprawy danin komunalnych.

4) **Wydział Podatku Przemysłowego** załatwia sprawy ustawodawstwa, orzecznictwa i nadzoru w zakresie tego podatku.

5) **Wydział Opłat Stemplowych** załatwia sprawy ustawodawstwa, nadzoru i orzecznictwa w zakresie opłat stemplowych.

6) **Wydział Podatku Spadkowego i od Darowizn** załatwia sprawy ustawodawstwa, nadzoru i orzecznictwa w zakresie tych podatków.

§ 8.

Departament Akcyz i Monopolów składa się z 3 Wydziałów: 1) Administracyjnego, 2) Podatków Pośrednich i Monopolów „A" i 3) Podatków Pośrednich i Monopolów „B".

1) **Wydział Administracyjny** wykonywa inspekcje władz i urzędów skarbowych w zakresie podatków pośrednich i monopolów, współpracuje z Biurem Personalnem w sprawach organizacyjnych i osobowych działu służby akcyzowo-monopolowej i kontroli skarbowej, załatwia sprawy, związane z udzielaniem koncesyj, bada i opracowuje wszelkie zagadnienia o charakterze technicznym w stosunku do podatków pośrednich i monopolów, wykonywa cenzurę w dziale podatków pośrednich i monopolów oraz prowadzi ewidencję i statystykę w tym zakresie, wreszcie załatwia sprawy ogólne, nie należące do zakresu działania innych wydziałów departamentu.

2) **Wydział Podatków Pośrednich i Monopolów „A"** załatwia sprawy ustawodawstwa, nadzoru, orzecznictwa i poboru podatku od wina, piwa, drożdży i kwasu octowego, sprawy akcyzowe, związane z przywozem wyżej wymienionych artykułów, wreszcie sprawy ustawodawstwa, orzecznictwa i polityki skarbowej w zakresie monopolu spirytusowego.

3) **Wydział Podatków Pośrednich i Monopolów „B"** załatwia sprawy ustawodawstwa, nadzoru, orzecznictwa oraz poboru podatków od cukru, olejów mineralnych, zapalniczek i innych podatków pośrednich, nieobjętych zakresem działania Wydziału Podatków i Monopolów „A", sprawy akcyzowe, związane z przywozem i wywozem wyżej wymienionych artykułów, oraz sprawy obrotu między Polską a w. m. Gdańskiem w zakresie opodatkowanych i zmonopolizowanych artykułów, wreszcie sprawy ustawodawstwa, orzecznictwa i polityki skarbowej w zakresie monopolu tytoniowego, solnego, zapałczanego i loterji państwowej oraz obrotu sacharyną.

§ 9.

Zakres działania Komendy Straży Granicznej normują przepisy, zawarte w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o Straży Granicznej (Dz. U. R. P. Nr. 37, poz. 349).

§ 10.

Państwowy Urząd Kontroli Ubezpieczeń, pozostający na prawach departamentu składa się z 3 wydziałów: 1) Matematyczno-Statystycznego, 2) Prawno-Administracyjnego i 3) Finansowego.

1) **Wydział Matematyczno - Statystyczny** załatwia sprawy związane z podstawami mate-

matycznemi działalności zakładów ubezpieczeń, a w szczególności sprawy zatwierdzania planów działalności zakładów ubezpieczeń sprawy likwidacji ubezpieczeń przedwojennych oraz prowadzi statystykę ubezpieczeniową.

2) **Wydział Prawno-Administracyjny** załatwia sprawy dotyczące podstaw prawnych działalności zakładów ubezpieczeń, z wyjątkiem spraw o charakterze technicznym i finansowym, a w szczególności sprawy koncesjonowania zakładów, ich statutów, warunków ubezpieczeń oraz sprawy z zakresu orzecznictwa ubezpieczeniowego; do kompetencji tego wydziału należy również rozpatrywanie budżetów publicznych zakładów ubezpieczeń i przygotowywanie ogólnych projektów ustaw i rozporządzeń, w dziedzinie ubezpieczeń.

3) **Wydział Finansowy** załatwia sprawy dotyczące podstaw finansowych zakładów ubezpieczeń, rozpatruje sprawozdania finansowe i zamknięcia rachunkowe. Do kompetencji tego wydziału należą również sprawy gospodarcze, budżetowe i personalne urzędu.

§ 11.

Urząd Długów Państwa sprawuje przekazany mu przez Ministerstwo Skarbu zarząd długami państwowemi, prowadzi księgi długów Państwa oraz udzielanych przez Państwo gwarancyj państwowych.

Szczegółowy zakres działania Urzędu Długów Państwa ustala Minister Skarbu.

84

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 29 grudnia 1931 r.

w sprawie wykonania ustawy z dnia 7 listopada 1931 r. o zmianie niektórych postanowień ustawy o państwowym podatku dochodowym.

(Patrz Dz. U. R. P. z dn. 6. II. 1932 r. Nr. 8, poz. 50).

85.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 29 grudnia 1931 r.

w sprawie wykonania ustawy z dnia 22 października 1931 r. o kryzysowym dodatku do państwowego podatku dochodowego.

(Patrz Dz. U. R. P. z dn. 6. II. 1932 r. Nr. 8, poz. 51).

86.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 15 stycznia 1932 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa w sprawie wyznaczenia ostatecznych kontyngentów cukru na czas od 1 października 1931 r. do 30 września 1932 r.

(Patrz Dz. U. R. P. z dn. 6. II. 1932 r. Nr. 8, poz. 52).

87.

ZARZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 30 stycznia 1932 r.

w sprawie ustanowienia przymusowego zarządu państwowego nad Towarzystwem Kredytowem m. Suwałk.

Na podstawie art. 1 p. 2 lit. a) oraz art. 2 i 3 dekretu z dnia 16 grudnia 1918 r. w przedmiocie przymusowego zarządu państwowego (Dz. Pr. P. P. Nr. 21, poz. 67) w brzmieniu, ustalonem rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 25 maja 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 49, poz. 437), zarządzam, co następuje:

§ 1.

Ustanawia się przymusowy zarząd państwowy nad Towarzystwem Kredytowem m. Suwałk.

§ 2.

Mianuje się zarządcą państwowym Towarzystwa Kredytowego m. Suwałk radcę ministerjalnego Antoniego Repeczko, urzędującego w tym charakterze w Wilnie, przy ul. Mickiewicza 8.

§ 3.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
(—) *Jan Piłsudski.*

(Monitor Polski z dn. 9. II. 1932 r. Nr. 31, poz. 37).

88.

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 29 stycznia 1932 r.

w sprawie nadania statutu Zakładowi Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych w Warszawie.

(Patrz Monitor Polski z dn. 1. II. 1932 r. Nr. 25, poz. 30).

89.

OBWIESZCZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 25 stycznia 1932 r.

o wartości jednego grama czystego złota.

Na podstawie art. 16 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 5 listopada 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 97, poz. 855) oraz rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 28 listopada 1927 r. w sprawie ustalenia trybu ogłaszania wartości złota (Dz. U. R. P. Nr. 109, poz. 932) — ustalam na miesiąc luty 1932 r. wartość jednego grama czystego złota na pięć złotych 92,44 grosza.

Minister Skarbu:
(—) *Jan Piłsudski.*

(Monitor Polski z dnia 30. I. 1932 r. Nr. 24, poz. 29).

90.

OBWIESZCZENIE.

Komitet Likwidacyjny do spraw b. ros. osób prawnych, stosownie do art. 5 ust. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o likwidacji mienia b. ros. osób prawnych (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 377), oraz par. 1 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 25 czerwca 1928 r., wydanego w porozumieniu z Ministrami: Spraw Zagranicznych, Przemysłu i Handlu oraz Spraw Wewnętrznych (Dz. U. R. P. Nr. 69, poz. 636), powołując się na ogłoszoną w dniu 23 lipca 1929 r. w Nr. 167 „Monitora Polskiego" pod poz. 425 — uchwałę Komitetu Likwidacyjnego do spraw b. ros. osób prawnych o przystąpieniu do likwidacji mienia b. ros. „Ostrogskiego Prawosławnego Cerkiewnego Bractwa św. św. Cyryla i Metodego", znajdującego się na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej, niniejszem podaje do publicznej wiadomości, że P. Minister Skarbu, na wniosek Komitetu Likwidacyjnego, skutkiem rezygnacji p. Marjana Sochańskiego, odwołał go ze stanowiska likwidatora tego mienia, wyznaczając likwidatorem mienia b. ros. „Ostrogskiego Prawosławnego Cerkiewnego Bractwa św. św. Cyryla i Metodego" p. Eugenjusza Bieleckiego, którego miejscem urzędowania jest Warszawa, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, Wydział Narodowościowy (ul. Nowy-Świat Nr. 67), w godzinach od 10 min. 30 do 12-ej.

Przewodniczący Komitetu Likwidacyjnego:
(—) *W. Jakubowski.*

(Monitor Polski z dn. 5.II. 1932 r. Nr. 28, poz. 34).

91.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 31 stycznia 1932 r.

L. D. V. 9959/2/31

w sprawie kryzysowego dodatku do specjalnego podatku od tantjem.

Do

Izby Skarbowej w Kielcach.

Na sprawozdanie z grudnia 1931 r. L. W. II. 28959/3/31, Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że kryzysowego dodatku do państwowego podatku dochodowego w myśl ustawy z dnia 22 października 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 99, poz. 760) nie należy pobierać przy specjalnym podatku od tantjem płatnym w myśl art. 25 ustawy o państwowym podatku dochodowym (Dz. U. R. P Nr. 58 z 1925 r. poz. 411); natomiast przy tym podatku należy nadal pobierać 10% dodatek do niektórych podatków i opłat.

Dyrektor Departamentu:
(—) *W. Koszko.*

MINISTERSTWO SKARBU
L. D. V. 9959/2/31.

Warszawa, dnia 31 stycznia 1932 r.

Wszystkim Izbom Skarbowym i Śląskiemu Urzędowi Wojewódzkiemu (Wydział Skarbowy) w Katowicach

przesyła się do wiadomości.

Naczelnik Wydziału:
(—) *A. Bowbelski.*

92.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 4 lutego 1932 r.

L. D. V. 9799/2/32

w sprawie dodatku kryzysowego od uposażeń, wypłacanych z funduszów związków prawno-publicznych poza związkami komunalnemi.

Do

wszystkich Izb Skarbowych i Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach.

W związku z wątpliwościami wysuniętemi przez niektóre związki prawno-publiczne, Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że postanowienia art. 2 ust. 3 ustawy z dnia 22 października 1931 r. o kryzysowym dodatku do państwowego podatku dochodowego (Dz. U. R. P. Nr. 99,

poz. 760) nie odnoszą się do dochodów z uposażeń służbowych, emerytur, rent i wynagrodzeń za najemną pracę, wypłacanych z funduszów innych związków prawno-publicznych (Izb Przemysłowo-Handlowych, Izb Rolniczych i t. p.) poza związkami komunalnemi, o których mowa w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 grudnia 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 118, poz. 1073). Dochody tego rodzaju wypłacane z funduszów omawianych związków prawno-publicznych podlegają kryzysowemu dodatkowi do państwowego podatku dochodowego.

Dyrektor Departamentu:
(—) *W. Koszko.*

93

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 5 lutego 1932 r.

L. D. V. 2848/2/32

w sprawie norm dla bilansów gospodarczych w gospodarstwach wiejskich.

Do
wszystkich Izb Skarbowych i Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach.

W związku z rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 28 lipca 1931 r. o sposobie badania ksiąg gospodarczych w gospodarstwach wiejskich dla celów ustalenia podstaw wymiaru podatku dochodowego dla osób fizycznych i spadków nieobjętych (Dz. U. Min. Sk. Nr. 22, poz. 335) — Ministerstwo Skarbu zauważa, że w gospodarstwach wiejskich, prowadzących księgi gospodarcze, mogą być pewne przychody lub rozchody względnie wartości, co do których księgi gospodarcze potrzebnych danych nie zawierają.

W interesie sprawności wymiaru podatku dochodowego oraz w interesie płatników leży znormalizowanie tego rodzaju przychodów, rozchodów względnie wartości dla bilansów gospodarczych.

W szczególności może zachodzić potrzeba ustalenia następujących norm dla bilansów gospodarczych gospodarstw wiejskich.

I. Ustalenie wartości użytkowej mieszkania podatnika.

Wartość użytkową mieszkania podatnika należy znormalizować z zachowaniem postanowień art. 16 ustawy o podatku dochodowym, przy uwzględnieniu ilości rzeczywiście użytkowanych izb względnie obszaru danego gospodarstwa rolnego.

II. Określenie wartości produktów pobranych z gospodarstwa rolnego na rzecz płatnika, jego rodziny, domowników i służby osobistej.

a) dla wypadków, gdy księgi gospodarcze wykazują powyższe produkty i naturalja tylko ilościowo bez podania ich wartości, należy ustalić przeciętną wartość typowych płodów i przetworów gospodarstwa rolnego, uwzględniając w miarę możności ceny miejscowe.

b) Jeżeli księgi gospodarcze nie wykazują nawet ilościowo produktów gospodarstwa wiejskiego, pobranych dla gospodarstwa domowego płatnika, należy zryczałtować wartość tych produktów, przypadających **dziennie** na jedną osobę, przyczem zryczałtowana ta wartość winna być niższa dla służby.

III. Świadczenia płatnika na rzecz gospodarstwa wiejskiego.

Dla wypadków, gdy księgi gospodarcze wykazują rozchód produktów gospodarstwa wiejskiego na potrzeby domowe płatnika, płatnik zaś stołuje pracowników gospodarstwa wiejskiego, należy dla celów potrąceń, zryczałtować koszt wyżywienia pracowników gospodarstwa wiejskiego w zależności od rodzaju zajęcia powyższych osób.

IV. Koszty utrzymania koni wyjazdowych.

Koszty utrzymania koni wyjazdowych nie są zasadniczo potrącalne przy wymiarze podatku dochodowego. Celem ustalenia wysokości doliczalnych z powyższego tytułu wydatków, należy zryczałtować koszt utrzymania pary koni wyjazdowych, biorąc pod uwagę roczny koszt ich wyżywienia oraz ich obsługi. Jeżeli konie, z przeznaczenia wyjazdowe, używane są przeważnie do wyjazdów w celach administracyjnych gospodarstwa wiejskiego należy koszta ich utrzymania uznać za potrącalne przy wymiarze podatku dochodowego. W związku z powyższem wskazane jest znormalizowanie ilości koni wyjazdowych dla celów administracyjnych, w zależności od obszaru danego gospodarstwa wiejskiego.

V. Wartość remanentów w płodach rolnych i inwentarzu żywym.

W związku z postanowieniami § 5 p. 4 i 5 rozporządzenia z dnia 28 lipca 1931 r. — należy dla celów inwentaryzacji ustalać przeciętną cenę płodów rolnych i inwentarza żywego, stanowiącego kapitał obrotowy gospodarstwa wiejskiego na dzień 30 czerwca każdego roku.

VI. Amortyzacja.

Przy rocznych odpisach z tytułu zużycia należy stosować postanowienia art. 6 ustawy o podatku dochodowym i § 16 przepisów wykonawczych. Jeżeli jednak notorycznie znaną jest rzeczą, że zużycie pewnych przedmiotów majątkowych przekracza normy przewidziane w § 16 przepisów wykonawczych względnie, jeżli w drodze przesłuchania znawców w ciągu ostatnich lat

ustalono, że zużycie typowych przedmiotów majątkowych przekracza z reguły wspomniane normy, można w takich przypadkach znormalizować roczne odpisy z tytułu zużycia tego rodzaju typowych przedmiotów majątkowych.

VII. Inne rodzaje znormalizowania.

Poza przykładami zastosowania norm do bilansów gospodarczych, o których wyżej mowa, nie są wykluczone inne wypadki potrzeby stosowania norm, uzasadnione specjalnemi warunkami w poszczególnych okręgach. O ile zatem w poszczególnych Izbach Skarbowych wskazanem będzie opracowanie takich norm, Ministerstwo Skarbu nie widzi ku temu przeszkód.

A. Tryb postępowania przy opracowaniu norm.

Przy opracowaniu norm należy stosować się do następujących wytycznych:

a) do opracowania norm należy przystępować jedynie na wniosek Izb Rolniczych względnie innych reprezentacyj sfer rolnych i dla przypadków wysuniętych w tych wnioskach,

b) przed definitywnem ustaleniem norm należy zasięgać opinji znawców ze sfer rolnych (Izby Rolnicze, organizacje rolnicze, wybitni fachowcy rolnicy),

c) opinja znawców ma jedynie charakter opinjodawczy, nie ma zatem wiążącego znaczenia dla władz skarbowych,

d) ustalone już normy należy przedkładać do wglądu Ministerstwu Skarbu oraz komunikować urzędom skarbowym i organizacjom rolniczym okręgu.

B. Moc obowiązująca norm.

Ministerstwo Skarbu podkreśla, że opracowane w powyższy sposób normy mają przedewszystkiem charakter orjentacyjny. Jeżeli zatem w poszczególnych przypadkach stosunki rzeczywiste odbiegają znacznie od ustalonych norm, nie jest wykluczone indywidualne traktowanie sprawy.

C. Termin opracowywania norm.

Prace nad normami należy prowadzić w ten sposób, aby normy te mogły być rozesłane urzędom skarbowym i organizacjom rolnym najdalej do dnia 1 sierpnia każdego roku. Normy za 1930/31 rok gospodarczy należy opracować niezwłocznie. Nadto, o ile poszczególne Izby Skarbowe — dla ułatwienia prac nad załatwianiem odwołań — uważałyby za wskazane opracować normy za 1929/30 rok gospodarczy, Ministerstwo Skarbu zaznacza, że nie ma co do tego żadnych zastrzeżeń, podkreśla jednak, że należałoby normy te opracować w takim terminie, by prace nad załatwieniem odwołań nie doznały opóźnienia.

Podsekretarz Stanu:
(—) *Wł. Zawadzki.*

94.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 5 lutego 1932 r.

L. D. V. 5023/2/32

w sprawie przesunięcia terminu wnoszenia podań o ulgi z tytułu nowowzniesionych budynków mieszkalnych dla płatników podatku dochodowego.

Do
wszystkich Izb Skarbowych i Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach.

Nawiązując do okólników z dnia 17 czerwca 1930 r. L. D. V. 3951/2/30 r. (Dzien. Urzęd. Min. Skarbu Nr. 19, poz. 356) i z dnia 5 stycznia 1932 r. L. D. V. 4891/2/32 r. (Dzien. Urzęd. Min. Skarbu Nr. 2, poz. 44) Ministerstwo Skarbu przesuwa dla płatników podatku dochodowego z działu II ustawy o państwowym podatku dochodowym termin wnoszenia podań o ulgi z tytułu nowowzniesionych budynków mieszkalnych z dnia 1 lutego na dzień 1 kwietnia roku następującego po roku, za który ulga się należy.

Podsekretarz Stanu:
(—) *Wł. Zawadzki.*

95.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 8 lutego 1932 r.

L. D. V. 2525/1/32

w sprawie trybu egzekucji należności podatkowych w wypadkach wniesienia przez podatników podań o rozłożenie na raty względnie odroczenie spłaty należności.

Do
Izby Skarbowej Grodzkiej w Warszawie.

Odnośnie sprawozdania z dnia 12 stycznia b. r. Nr. W. II. 32233/1/31 Ministerstwo Skarbu, zgodnie ze stanowiskiem Izby Skarbowej, wyjaśnia, że wniesienie przez podatnika podania o udzielenie rat względnie odroczenia w spłacie należności podatkowej nie uzasadnia roszczenia podatnika o wstrzymanie kroków egzekucyjnych do czasu wydania decyzji na wniesione podanie, a tem samem o zwrot względnie niepobieranie kosztów egzekucyjnych w wypadku wdrożenia egzekucji.

Zgodnie z powyższem wyjaśnieniem Izba Skarbowa załatwi pazedłożone przy sprawozdaniu podania, które równocześnie zwraca się.

Dyrektor Departamentu:
(—) *W. Koszko.*

MINISTERSTWO SKARBU
L. D. V. 2525/1/32.

Warszawa, dnia 8 lutego 1932 r.

Wszystkim Izbom Skarbowym i Śląskiemu Urzędowi Wojewódzkiemu (Wydział Skarbowy) w Katowicach
do wiadomości i stosowania się.

Dyrektor Departamentu:
(—) *W. Koszko.*

96

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 8 lutego 1932 r.

L. D. V. 5247/2/32

W sprawie odroczenia terminu do składania zeznań o dochodzie na rok 1932 dla osób fizycznych i spadków wakujących.

Do
wszystkich Izb Skarbowych oraz Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach.

W załączeniu przesyła się do wiadomości odbitkę równoczesnego rozporządzenia P. Ministra Skarbu w sprawie przesunięcia na rok 1932 dla osób fizycznych i spadków wakujących (nieobjętych) terminu do składania zeznań o dochodzie, wyznaczonego w art. 50 ustawy o państwowym podatku dochodowym (Dz. U. R. P. Nr. 58 z r. 1925, poz. 411).

Treść wspomnianego rozporządzenia zechcą Izby Skarbowe (Wydział Skarbowy) podać do publicznej wiadomości w swoich okręgach, jeszcze przed ogłoszeniem tegoż rozporządzenia w Dzienniku Ustaw.

Dyrektor Departamentu:
(—) *W. Koszko.*

Załącznik do poz. 96.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 6 lutego 1932 r.

w przedmiocie przesunięcia na rok 1932 terminu do składania zeznań o dochodzie z art. 50 ustawy o państwowym podatku dochodowym.

Na podstawie ustępu drugiego art. 120 ustawy o państwowym podatku dochodowym (Dz. U. R. P. Nr. 58 z r. 1925. poz. 411) — zarządza się, co następuje:

§ 1.

Termin do składania przez osoby fizyczne i spadki wakujące (nieobjęte) zeznań o dochodzie, wyznaczony w art. 50 ustawy o państwowym podatku dochodowym (Dz. U. R. P. Nr. 58 z r. 1925. poz. 411) — przesuwa się na rok podatkowy 1932 z dnia 1 marca do dnia 1 maja 1932 r.

§ 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
(—) **Jan Piłsudski.**

Z PREZYDJUM RADY MINISTRÓW

W dniach 8 i 9 lutego odbyły się pod przewodnictwem P. Prezesa Rady Ministrów A. Prystora kolejne posiedzenia Rady Ministrów, na których, poza szeregiem spraw bieżących, Rada Ministrów uchwaliła szereg projektów ustawodawczych, m. in. projekt ustawy o dodatkowym kredycie na okres budżetowy 1931/32, na dopłaty Skarbu Państwa do Funduszu Bezrobocia, projekt ustawy w sprawie regulowania produkcji i obrotu olejem skalnym i gazami ziemnemi oraz produktami z tych surowców, projekt ustawy o nowelizacji prawa przemysłowego, projekt noweli do ustawy stemplowej, projekt ustawy o przejęciu egzekucji administracyjnych przez władze skarbowe oraz kilka projektów ustaw, pozostających w związku z pracami centralnej komisji finansowo-rolniczej przy Prezesie Rady Ministrów.

Z MINISTERSTWA SKARBU.

Ministerstwo Skarbu zestawiło już wyniki budżetowe za m. styczeń. Dochody budżetowe Skarbu wynosiły w tym miesiącu 175.3 milj. zł, wydatki zaś 178 milj. Deficyt budżetowy wyniósł zatem w styczniu 2,7 milj. zł. Nieznaczny ten deficyt, po uprzednich dwóch miesiącach (listopad i grudzień), które przyniosły Skarbowi nadwyżkę dochodów budżetowych nad wydatkami, spowodowany został zmniejszeniem się dochodów z lasów państwowych w związku z cenami na drzewo — oraz przedsiębiorstwa Kolei Państwowych w związku ze skurczeniem się przewozów. Tem nie mniej ogólne wyniki budżetowe w ostatnich trzech miesiącach są zadawalające, gdyż równowaga budżetowa została utrzymana.

Z BANKU POLSKIEGO.

Bilans Banku Polskiego za trzecią dekadę stycznia r. b. wykazuje zapas złota 600 milj. 486 tys. zł, t. j. o 45 tys. zł więcej, niż w poprzedniej dekadzie. Pieniądze i należności za-

graniczne zaliczone do pokrycia zmniejszyły się o 8 milj. 941 tys. zł do sumy 69 milj. 86 tys. zł, natomiast niezaliczone do pokrycia zwiększyły się o 1 mij. 167 tys. zł do sumy 119 milj. 99 tys. zł. Portfel wekslowy wykazuje wzrost o 44 milj. 206 tys. zł i wynosi 667 milj. 272 tys. zł; stan pożyczek zastawowych spadł o 1 milj. 765 tys. zł do kwoty 121 milj. 513 tys zł. Inne aktywa wynoszą kwotę 136 milj. 321 tys. zł, wykazując zmniejszenie o 18 milj. 345 tys. zł.

W pasywach pozycja natychmiast płatnych zobowiązań zmalała o 44 milj. 901 tys. zł. (232 milj. 545 tys. zł). Obieg biletów bankowych powiększył się o 72 milj. 918 tys. zł (1.152 milj. 162 tys. zł).

Stosunek procentowy pokrycia obiegu biletów i natychmiast płatnych zobowiązań Banku wyłącznie złotem wynosi 43.37% (13.37% ponad pokrycie statutowe), pokrycie kruszcowo-walutowe 48.35% (8.35% ponad pokrycie statutowe), wreszcie pokrycie złotem samego tylko obiegu biletów bankowych wynosi 52.12%.

Stopa dyskontowa Banku 7½%, lombardowa 8½%.

KOMUNIKAT.

Ministerstwo Skarbu podaje do wiadomości, że w okręgu Izby Skarbowej w Wilnie zagubiono pieczęć urzędową do laku z napisem w otoku: „Wileńska Izba Skarbowa Komisarz Kontroli Skarbowej Nr. 71."

Naczelnik Wydziału:
(—) *M. Węgrzynowski.*
